

Furtună de mai

Ioan Grigoraș

Apusu-i răsturnat chiar peste orizont,
Iar luna s-a ascuns c-o stea în așternut,
Surprins și mâniat e cerul, de afront
Și varsă lacrimi reci de tunet susținut.

Luceafărul e martor, din întâmplare
Și-n umbra nopții tiptil se furișează,
Ar vrea să aibă o barcă de salvare
Pe valuri repezi ce-n ploaie delirează.

Se frâng mugurii cruzi pe ramuri, în grădini,
Și vântul amețit dansează rock and roll
Desculț și dezbrăcat prin tufe de spini,
Pământu-n urma sa e răscolit și gol.

Dar toate trec ca fumul, cum au venit de iute,
Natura se-mplinește cu forțe renăscute...